

stycji itp. nie może być powodem nieprzyznania lub zmniejszenia nagrody.

§ 10. Jeżeli efekt ekonomiczny, uzyskany przez gospodarke narodową i będący podstawą do ustalenia wysokości nagrody, obliczony został wadliwie i korzyści gospodarcze osiągnięte faktycznie okazały się większe niż obliczono początkowo, właściwy minister może w ciągu 3 lat od wprowadzenia do produkcji osiągnięć, o których mowa w § 1, zlecić wypłacenie dodatkowej nagrody w wysokości uwzględniającej faktycznie uzyskane efekty.

§ 11. Kwoty otrzymane przez pracowników tytułem nagród są wolne od podatków i ciężarów publiczno-prawnych.

R o z d z i a ł I V

Zródła finansowania.

§ 12. Na finansowanie nagród przewidzianych w niniejszej uchwale zainteresowani ministrowie utworzą fundusz nagród z narzutów na koszty przedsiębiorstw im podległych.

§ 13. 1. Narzuty powinny być ustalane w wysokości zapewniającej pokrycie przewidywanych na dany rok nagród.

2. Uchwała Rady Ministrów w sprawie zatwierdzenia narodowego planu gospodarczego ustali corocznie wysokość kwot przeznaczonych na te nagrody i rozdział ich na poszczególne resorty.

3. Nagrody mogą być przyznawane i wypłacane jedynie w ramach kwot przewidzianych dla danego resortu stosownie do przepisu ust. 2.

§ 14. 1. Funduszem nagród dysponuje właściwy minister.

2. Właściwi ministrowie mogą przeznaczyć nagrody ze swego funduszu nagród dla pracowników innych resortów, a zwłaszcza dla pracowników jednostek podległych Polskiej Akademii Nauk i Ministrowi Szkolnictwa Wyższego, biorących udział w pracach, o których mowa w § 2.

3. Właściwi ministrowie mogą swoje uprawnienia w zakresie nagradzania, określone w niniejszej uchwale, przekazać organom podległym.

4. Środki przekazane zakładom pracy pozostają w dyspozycji rady robotniczej.

§ 15. Właściwi ministrowie wydadzą w swoim zakresie działania w porozumieniu z odpowiednimi zarządami głównymi

związku zawodowego regulaminy w celu dostosowania przepisów niniejszej uchwały do specyfiki podległych im resortów, a przede wszystkim ustalając szczegółowe zasady określenia wysokości nagród, obliczenia efektów gospodarczych, podziału prac na etapy uprawniające do wypłacania zaliczek na nagrody oraz trybu dokonywania wypłaty nagród.

R o z d z i a ł V

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. Przepisy niniejszej uchwały nie mają zastosowania do prac i osiągnięć, o których mowa w § 1 ust. 1, stanowiących wynalazki, wzory użytkowe, udoskonalenia techniczne i usprawnienia w rozumieniu przepisów o wynalazczości pracowniczej, za które to projekty racjonalizatorskie przysługuje wynagrodzenie ustalone przepisami uchwały nr 911 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonalień technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr 122, poz. 1597) i zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 czerwca 1956 r. w sprawie rozpowszechniania pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonalień technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr 49, poz. 564).

§ 17. Otrzymujący nagrodę w trybie określonym niniejszą uchwałą nie może otrzymać za to samo osiągnięcie innego wynagrodzenia, nagrody lub premii, z wyjątkiem nagrody państwowej za osiągnięcia w dziedzinie nauki i postępu technicznego.

§ 18. Traci moc uchwała nr 381 Prezydium Rządu z dnia 26 maja 1951 r. w sprawie premiowania pracowników przemysłu maszynowego za opracowanie i uruchomienie nowej produkcji (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-51, poz. 680 i z 1955 r. Nr 100, poz. 1394) oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie wymienionej uchwały.

§ 19. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1203

UCHWAŁA Nr 744 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1956 r.

w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174) — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1960 r. skrócony czas pracy w następujących zakładach podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego:

- w Poznańskich Zakładach Elektrotechnicznych w Poznaniu,
- w Elektrotechnicznych Zakładach Wytwórczych w Piastowie,
- w Bielskich Zakładach Elektrotechnicznych w Bielsku-Białej —

w oddziałach i na stanowiskach pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych w zakładach i na stanowiskach określonych w § 1 ogranicza się do 6 godzin na dobę i do 36 godzin tygodniowo.

2. W zakładach pracy o ruchu ciągłym kierownictwo zakładu może — po każdorazowym uzyskaniu zgody właściwego zarządu okręgowego Związku Zawodowego Metalowców

— przedłużyć czas pracy ponad 36 godzin do 42 godzin tygodniowo, z tym że praca ponad 36 godzin tygodniowo opłacana będzie według zasad przewidzianych dla wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

3. Pracownicy zatrudnieni w niedzielę powinni otrzymać w zamian wolny dzień w tygodniu, z tym że co trzy tygodnie dzień odpoczynku powinien przypadać w niedzielę.

§ 3. Minister Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Centralną Radą Związków Zawodowych może przywrócić normalny czas pracy — przed upływem okresu czasu podanego w § 1 — w zakładach objętych niniejszą uchwałą po zastosowaniu takich urządzeń ochronnych lub wprowadzeniu takich zmian w warunkach produkcyjnych, które usuną szkodliwość warunków pracy.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Maszynowego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik do uchwały nr 744 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. (poz. 1203).

WYKAZ PRAC WYKONYWANYCH W WARUNKACH SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA, UPRAWNIAJĄCYCH DO KORZYSTANIA ZE SKRÓCONEGO CZASU PRACY

- 1) w Poznańskich Zakładach Elektrotechnicznych w Poznaniu, 3) w Bielskich Zakładach Elektrotechnicznych w Bielsku-Białej
2) w Elektrotechnicznych Zakładach Wytwórczych w Piaśnicy,

Lp.	Oddział	Stanowisko robocze
1	Odlewnia ołowiu	Odlewacze płyt ołowianych, „ kulek ołowianych, „ części ołowianych, nastawiacze i oczyszczacze form odlewniczych, oczyszczacze odlewów ołowianych
2	Młyny ołowiu	młynowi ołowiu
3	Smarownia płyt (ręcznie i maszynowo)	obsługa mieszalników pasty ołowianej, smarowacze płyt ołowianych, mycie maszyn po smarowaniu
4	Formacja płyt akumulatorowych	składacze i spawacze rzędów formacyjnych, wykończanie płyt akumulatorowych
5	Montownia akumulatorów ołowianych	czyszczenie i spawanie płyt ołowianych, zestawianie i montowanie ogni i baterii akumulatorowych, składacze zespołów i akumulatorów
6	Przetop i rafinacja ołowiu	obsługa pieca
7	Galwanizernia	obsługa galwanizerni (zakładanie i wyjmowanie części do galwanizacji ołowiu)
8	Kontrola techniczna (przy produkcji akumulatorów)	kontrolerzy i brakarze międzyoperacyjni na odlewni, smarowni, formacji, łamalni i montażu
9	Transport wewnętrzny	robotnicy zatrudnieni przy transporcie płyt i części ołowianych
10	Magazyny	robotnicy zatrudnieni przy wydawaniu, przyjmowaniu półfabrykatów i surowców ołowianych, robotnicy zatrudnieni przy układaniu i pakowaniu płyt oraz zespołów akumulatorowych
11	Pralnie	prace odzieży roboczej i ochronnej pracowników zatrudnionych przy ołowiu

Ponadto we wszystkich oddziałach wymienionych pod lp. 1 — 11 prawo do skróconego czasu pracy przysługuje konserwatorom i remontowcom form odlewniczych oraz sprzątaczym w oddziałach produkcyjnych.

1204

UCHWAŁA Nr 745 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1956 r.

w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1960 r. skrócony czas pracy w następujących zakładach pracy podległych Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego:
— w Gdańskiej Wytwórni Części Samochodowych,